

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ : Α2 Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604536

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα, 07/02/2018
Αριθμός απόφασης: 1229

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' 22.03.2017) με θέμα « Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 27/10/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας, ΑΦΜ, με έδρα στην, επί της οδού, κατά της με υπ' αριθ. δήλωσης/2017 πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α., της Δ.Η.Δ. Α.Α.Δ.Ε. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 27/10/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αρ. δήλωσης/2017 πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α. της Δ.Η.Δ. Α.Α.Δ.Ε., για τα ακίνητα που υπάρχουν την 01/01/2017, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ΕΝ.Φ.Ι.Α. ποσού 44.575,94 €.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την τροποποίηση της παραπάνω πράξης προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1. Διότι η εφαρμοσθείσα από την προσβαλλόμενη πράξη με αριθμό ΠΟΛ. 1009/18-1-2016 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών με θέμα:« Αναπροσαρμογή τιμών του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των με οποιονδήποτε αιτία μεταβιβαζόμενων ακινήτων, που βρίσκονται σε περιοχές εντός σχεδίου όλης της Χώρας», δημοσιευθείσα στο ΦΕΚ Β' 48/20-1-2016, τυγχάνει πολλαπλώς πλημμελής και έχει ήδη μερικώς ακυρωθεί από το Σ.τ.Ε.
2. Διότι, σε κάθε περίπτωση, η πραγματική αξία των ακινήτων της δήλωσής μου τυγχάνει σημαντικά μικρότερη από την υπολογισθείσα.
3. Διότι στα ακίνητά μου επιβάλλεται διπλή και δυσανάλογη φορολόγηση.
4. Διότι στερούμαι εισοδημάτων.

Με την απόφαση υπ' αριθ. 171/2017 του ΣτΕ, ακυρώθηκε η υπ' αριθ. ΠΟΛ. 1009/18.1.2016 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (Β' 48/20.1.2016), κατά το μέρος της με το οποίο ορίστηκε η τιμή εκκίνησης του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων της Β ζώνης (της δημοτικής κοινότητας) Ψυχικού του Δήμου Φιλοθέης-Ψυχικού.

Εν συνεχεία και σε συμμόρφωση με την ως άνω απόφαση, εκδόθηκε το με αριθ. πρωτ. ΔΗΛΕΔ Α ΕΞ 2017 έγγραφο της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με την οποία έγινε νέα εκκαθάριση ΕΝΦΙΑ έτους 2017 και ειδικότερα:

«(...) η Δ.ΗΛΕ.Δ. προέβη την 27.09.2017 στη δημιουργία, αποστολή και εκκαθάριση (απόδοση ΑΒΚΤ από την σειρά 50.000) στις Δ.Ο.Υ., Συγκεντρωτικών και Ατομικών Φύλλων Έκπτωσης (ΑΦΕΚ με τύπο πηγής 84), μετά τη νέα εκκαθάριση ΕΝΦΙΑ έτους 2017 για τις παρακάτω περιπτώσεις:

(...) 2. Λόγω προσαρμογής της τιμής ζώνης για φορολογούμενους που έχουν στην κατοχή τους ακίνητα στη Β' ζώνη του Δήμου Ψυχικού.».

Κατόπιν εκδόθηκε η ΠΟΛ. 1163/2017 (ΦΕΚ 3882 τ. Β') του Υπ. Οικονομικών με τίτλο «Ανακαθορισμός των τιμών ζώνης του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των με οποιαδήποτε αιτία μεταβιβαζόμενων ακινήτων που βρίσκονται στις Ζώνες Β' και Στ' της Δημοτικής Ενότητας Ψυχικού του Δήμου Φιλοθέης-Ψυχικού της Περιφερειακής Ενότητας Βορείου Τομέα Αθηνών της Περιφέρειας Αττικής με την οποία ορίστηκε για τη Β' Ζώνη Ψυχικού τιμή 4.000 ευρώ και για τη Στ' Ζώνη Ψυχικού 3.850 ευρώ.

Επειδή, σύμφωνα με την 1199/06-12-2017 με θέμα **«Αντιμετώπιση υποθέσεων φορολογίας κεφαλαίου για ακίνητα που βρίσκονται στο Δήμο Ψυχικού»** στην οποία

αναφέρεται ότι: « Προκειμένου να γίνουν οι σχετικές διορθώσεις στα εκκαθαριστικά σημειώματα και στις πράξεις προσδιορισμού του ΕΝ.Φ.Ι.Α. φυσικών και νομικών προσώπων, θα πραγματοποιηθεί κεντρικός μηχανογραφικός υπολογισμός των φόρων αυτών και θα εκδοθούν νέες πράξεις διοικητικού προσδιορισμού του φόρου του [άρθρου 32](#) του Κ.Φ.Δ., χωρίς να απαιτείται καμία ενέργεια από την πλευρά των φορολογουμένων. ».

Επειδή, για τα ακίνητα που έχει στην κυριότητά της η προσφεύγουσα και βρίσκονται στη Δημοτική Ενότητα Ψυχικού και συγκεκριμένα επί της οδού, στη Β΄ Ζώνη Ψυχικού με τιμή 4.000 ευρώ.

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται εν προκειμένω ότι η επιβολή σε βάρος της συμπληρωματικού φόρου κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 παρ. 2 και 3 Ν.4223/2013 αντίκειται στη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας.

Ο ανωτέρω ισχυρισμός της προσφεύγουσας είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, κατά πρώτον διότι, όπως ευχερώς συνάγεται από την αιτιολογική έκθεση του σχετικού νόμου, ο συμπληρωματικός φόρος που επιβάλλεται επί της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων των ακινήτων υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 5 Ν.4223/2013 συνιστά παρακολούθημα του κυρίου φόρου, το δε άθροισμα αυτών συνιστά τον ΕΝ.Φ.Ι.Α.

Όπως παγίως έχει κριθεί, από τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 5 του Συντάγματος, με την οποία θεσπίζεται η αρχή της ισότητας και της καθολικότητας του φόρου, παρέχεται ευρεία ευχέρεια στον κοινό νομοθέτη να θεσπίζει φορολογικές μεταρρυθμίσεις σε συνάρτηση με τη φοροδοτική ικανότητα των φορολογουμένων, με διαφορετική φορολογική μεταχείρισή τους, εφόσον η μεταχείριση αυτή δεν είναι αυθαίρετη αλλά στηρίζεται σε γενικά και αντικειμενικά κριτήρια, ανταποκρινόμενα στις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε κατηγορίας, ενόψει και των εκάστοτε κοινωνικοοικονομικών συνθηκών (βλ. ενδεικτ. ΣτΕ 532/2015Ολ, 2975/2011, 3028/2009, 436/1995)

Στο πλαίσιο της ανωτέρω ευχέρειας του κοινού νομοθέτη, είναι συνταγματικά ανεκτό το προβλεπόμενο στην παρ. 2 του άρθρου 5 Ν.4223/2013 σύστημα καθορισμού του συμπληρωματικού φόρου με την πρόβλεψη προοδευτικών συντελεστών διαμορφούμενων ανάλογα με το ύψος της συνολικής αξίας των δικαιωμάτων επί των βαρυνόμενων με τον ένδικο φόρο ακινήτων, εφόσον ο νομοθέτης αποβλέπει στη διαφορετική οικονομική δυνατότητα συμβολής στα δημόσια βάρη.

Σε κάθε δε περίπτωση, με βάση και την αιτιολογική έκθεση του νόμου αναφορικά με το συμπληρωματικό φόρο προβλέπονται τα κάτωθι:

«Για τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ο συμπληρωματικός φόρος επιβάλλεται και υπολογίζεται στη συνολική αξία των δικαιωμάτων και ισούται με το πέντε τοις χιλίοις (5%), χωρίς να συμπεριλαμβάνονται στη συνολική αυτή αξία τα δικαιώματα επί των ακινήτων που απαλλάσσονται από τον κύριο φόρο του ΕΝ.Φ.Ι.Α., τα δικαιώματα επί των ακινήτων που χρησιμοποιούνται για τον ελλιμενισμό σκαφών και αεροσκαφών, ή είναι λωρίδες γης, στις οποίες βρίσκονται σιδηροτροχιές, ή οικόπεδα έδρασης πύργων και γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, ή βρίσκονται εντός ΕΣΧΑΔΑ του ν.3986/2011 ή εντός ΣΟΑ του ν.4062/2012, ή βρίσκονται εντός των ορίων των Βιομηχανικών Περιοχών, των Βιομηχανικών Επιχειρηματικών Περιοχών και των Επιχειρηματικών

Πάρκων καθώς και τα δικαιώματα επί των ακινήτων (ειδικών κτιρίων) που ιδιοχρησιμοποιούνται για την παραγωγή ή την άσκηση εμπορικής δραστηριότητας, ανεξαρτήτως αντικειμένου εργασιών».

Συνεπώς, η επιβολή σε βάρος των ακινήτων ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας συμπληρωματικού φόρου ουδόλως συνιστά παραβίαση της συνταγματικά επιβαλλόμενης ισότητας των θυσιών, κατ' αναλογία της φοροδοτικής ικανότητας καθενός, οι δε περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της προσφεύγουσας απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.5 Σ. *«Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους».* Περαιτέρω, στο άρθρο 78 παρ.1 Σ. ορίζεται ότι *«Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους στις οποίες αναφέρεται ο φόρος».* Από την ερμηνεία του άρθρου 4 παρ.5 Σ. σε συνδυασμό με το άρθρο 78 παρ. 1 αυτού γίνεται παγίως δεκτό ότι ο νομοθέτης διαθέτει ευρεία ευχέρεια να καθορίζει τις διάφορες μορφές των οικονομικών επιβαρύνσεων για την δημιουργία δημοσίων εσόδων προς κάλυψη των δαπανών του Κράτους, που δύνανται να επιβληθούν στους βαρυνομένους πολίτες με διάφορους τρόπους, περιορίζεται, όμως, από ορισμένες γενικές αρχές, με τις οποίες επιδιώκεται από τον συνταγματικό νομοθέτη η πραγμάτωση των κανόνων της φορολογικής δικαιοσύνης και του κράτους δικαίου γενικότερα. Οι αρχές αυτές είναι συγκεκριμένα η καθολικότητα της επιβαρύνσεως και η ισότητα αυτής έναντι των βαρυνομένων, εξειδικευόμενη με τον, κατ' αρχήν, βάσει ορισμένης φοροδοτικής ικανότητας, καθορισμό του φορολογικού βάρους, το οποίο, πάντως, επιβάλλεται επί συγκεκριμένης και εξ αντικειμένου οριζόμενης φορολογητέας ύλης, που μπορεί, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, να είναι το εισόδημα, η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές. (βλ. ΣτΕ 532/2015ΟΛ, 2527-2531,3342-3349/2013ΟΛ.,1972/2012ΟΛ., 2469-2471/2008 ΟΛ.).

Κατά την έννοια δε των ιδίων ως άνω συνταγματικών διατάξεων, ο όρος δεν αποκλείεται να βαρύνει ορισμένο μόνον κύκλο προσώπων ή πραγμάτων, εφ' όσον πλήττει ορισμένη φορολογητέα ύλη, η οποία, κατ' αυτό τον τρόπο, επιτρέπει την επιβάρυνση του συγκεκριμένου αυτού κύκλου φορολογουμένων βάσει γενικών και αντικειμενικών κριτηρίων που τελούν σε συνάφεια με το ρυθμιζόμενο θέμα (ΣτΕ 2469-2471/2008 Ολομ., 2113/1963 Ολομ.).

Επιπλέον των ανωτέρω, στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), που κυρώθηκε μαζί με την Σύμβαση με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256) ορίζεται ότι *«Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουν το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέσθι εν ισχύϊ νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων».* Με τις διατάξεις αυτές με τις οποίες κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, αναγνωρίζεται παράλληλα η εξουσία των Κρατών προς επιβολή φόρων και θέσπιση μέτρων προς εξασφάλιση της καταβολής τους. Τα Κράτη διαθέτουν ευρύτατη εξουσία ως προς τον

προσδιορισμό των φόρων και τους τρόπους εισπράξεώς τους κατ' εκτίμηση των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων τους. Όμως, εφ' όσον η επιβολή φορολογίας αποτελεί επέμβαση στην περιουσία του προσώπου, πρέπει η σχετική ρύθμιση να αποτελεί μια δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του δημοσίου συμφέροντος και των επιταγών προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπό την έννοια της υπάρξεως αναλογίας μεταξύ χρησιμοποιούμενων μέσων και επιδιωκόμενων σκοπών. Ως εκ τούτου, επιβολή φορολογικής υποχρεώσεως που συνιστά υπερβολικό βάρος για τα πρόσωπα που βαρύνονται με αυτήν ή κλονίζει ριζικά την οικονομική τους κατάσταση αντίκειται στην διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου (βλ ΕΔΔΑ απόφαση της 2.12.1985, Svenska κατά Σουηδίας, αριθμ. 11036/84, απόφαση της 14.12.1988, Wasa κατά Σουηδίας, αριθμ. 13013/87, απόφαση της 16.1.1995, Ricardo Travers κατά Ιταλίας, αριθμ.15117/89).

Εκ των ανωτέρω καταδεικνύεται ότι η επιβάρυνση των ακινήτων της προσφεύγουσας με τον ένδικο φόρο ουδόλως αντίκειται στην εκ του άρθρου 4 παρ.5 Σ. εκπορευόμενη αρχή της φορολογικής ισότητας, όσα δε περί του αντιθέτου προβάλλει η προσφεύγουσα, είναι απορριπτέα ως νόμω αβάσιμα.

Όπως έχει κριθεί σε αντίστοιχες περιπτώσεις επιβολής φόρων επί της ακίνητης περιουσίας, η εκπλήρωση των φορολογικών βαρών εκ μέρους των κατόχων ακίνητης περιουσίας αποτελεί συνταγματική υποχρέωση, απορρέουσα από τα άρθρα 4 και 78 Σ., αλλά συγχρόνως και έναν συμβατό προς την Ε.Σ.Δ.Α. περιορισμό της ιδιοκτησίας και της περιουσίας τους για λόγους δημοσίας ωφέλειας. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, αν συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος, είναι επιτρεπτή η θέσπιση από τον νομοθέτη ρυθμίσεων, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση της περιουσίας που καταρχήν προστατεύεται, εφόσον οι ρυθμίσεις αυτές είναι πρόσφορες για την εξυπηρέτηση του επιδιωκόμενου δημόσιου σκοπού και συμβατές με την αρχή της αναλογικότητας (βλ. σχετ.ΟΛΣΤΕ 3173/2014, 3342-3345/2013, 1972/2012).

Ενόψει των ανωτέρω, ο εθνικός νομοθέτης, στα πλαίσια της ευρείας διακριτικής ευχέρειας, την οποία διαθέτει κατά την εκτίμηση των υφισταμένων οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών της χώρας και, αφού προηγουμένως στάθμισε πράγματι αφ' ενός μεν την κρισιμότητα της οικονομικής κατάστασης και αφ' ετέρου τις συνέπειες που θα είχε η ενδεχόμενη επιβολή ετέρων νέων φόρων ή μισθολογικών μειώσεων, αποφάσισε την επιβολή του ένδικου φόρου, κάτι που θεωρήθηκε ως το λιγότερο επαχθές και πλέον πρόσφορο μέσο σε σχέση με το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, τηρουμένης έτσι της εύλογης αναλογίας, η οποία πρέπει να υπάρχει μεταξύ του εφαρμοσθέντος μέτρου και του επιδιωκόμενου με αυτό σκοπού. Στην πραγματικότητα, δε, με την καταβολή του ως άνω φόρου, οι ιδιοκτήτες ακινήτων συμβάλλουν στην αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τη χώρα, χωρίς, όμως να πλήττεται καίρια ή να αναιρείται το δικαίωμά τους στην ακίνητη ιδιοκτησία, γεγονός που καταφάσκει πλήρως τη σύμπλευση των οικείων νομοθετικών διατάξεων με την αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25§1γ'Σ.), η οποία, ειρήσθω, δεν απαγορεύει διαρρήδην τους περιορισμούς των δικαιωμάτων, αλλά επιτάσσει την οριοθέτηση αυτών σε ένα πλαίσιο ισορροπίας και αναλογίας προς τον επιδιωκόμενο σκοπό (πρβλ ΟΛΣΤΕ 3342-3345/2013, 1972/2012).

Κατά συνέπεια, είναι προφανές ότι ο νομοθέτης του ν. 4223/2013 θεσμοθέτησε την επιβολή του συγκεκριμένου οικονομικού βάρους επιτρεπτός και σύμφωνα με την προαναφερθείσα αρχή της φορολογικής ισότητας, αλλά και τις λοιπές συνταγματικές διατάξεις, χωρίς, επίσης, να τίθεται θέμα παραβίασης άλλων, υπερνομοθετικής ισχύος κανόνων (όπως είναι η ΕΣΔΑ και το ΠΠΠ αυτής), ως αβασίμως προβάλλεται

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 και 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ, η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, με το άρθρο 3 του Ν. 4223/2013 προβλέπεται η χορήγηση απαλλαγών από τον ΕΝΦΙΑ και η Διοίκηση, δεσμευόμενη από την αρχή της νομιμότητας, υποχρεούται στην εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την μερική αποδοχή της από 27/10/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας, ΑΦΜ και

Α) Την αποδοχή της ενδικοφανούς προσφυγής ως προς τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που βρίσκονται στη Β΄ Ζώνη της Δημοτικής Ενότητας Ψυχικού του Δήμου Φιλοθέης Ψυχικού Περιφέρειας Αττικής, με την ορισθείσα βάσει της Απόφασης ΠΟΛ. 1163/2017 (ΦΕΚ 3882 τ. Β΄) του Υπ. Οικονομικών τιμή ζώνης, των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ και

Β) Την απόρριψη της ενδικοφανούς προσφυγής ως προς τους λοιπούς λόγους.

Τέλος, διευκρινίζεται ότι προκειμένου να γίνουν οι σχετικές διορθώσεις στις πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού του ΕΝΦΙΑ, θα πραγματοποιηθεί κεντρικός μηχανογραφικός υπολογισμός του φόρου και θα εκδοθούν νέες πράξεις διοικητικού προσδιορισμού (ΠΟΛ.1199/6-12-2017).

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΜΠΟΣΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή